Maandag, 11 Januari 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3798

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad. Telef. 38

Grote geallieerde luchtoverwinning.

138 Japanse vliegtuigen buiten gevecht gesteld bij gedeeltelijke vernietiging van Japans convooi.

Russen op 95 kilometer van Rostov.

Hevig U. S. A.-bombardement op Tripoli.

Essen in het Ruhrgebied door de Raf geschaad.

Belangrijk convooi bereikt Engeland na gevecht met Duitse duikboten.

DE OPERATIES AAN HET ZUIDELIJKE RUSSISCHE FRONT.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Het Rode leger verpletterde wederom de wanhopige Duitse tegenaanvallen en doorbrak de vijandelijke defensies met onverminderde kracht. Reeds bevindt men zich op minder dan 95 kilometer van Rostov en de uitgespreide flanken rukten voort langs een breed front aan weerszijden van de beneden-Don.

Dat honderdduizenden Duitsers in de steeds smaller wordende corridor in de Caucasus en de Don-vallei zich definitief in gevaar bevinden of de kans lopen, dat hun bevoorradingskanalen bij Rostov zullen worden afgesloten, werd te kennen gegeven doordat de Russen hun strijdkrachten ophoopten in een driehoek, die gevormd wordt door de Don, de Donets en de rivier Severny ten Noorden van de Don.

Deze is een van de laatste gunstige natuurlijke posities voor een Duitse verdediging van Rostov uit het Noord-Oosten en de Russische knuppel, die daar niet alleen dreigde met een frontaanval maar ook met een flankaanval op het voornaamste Duitse bastion. Het vooruitgeschoven punt, dat gisteren door de Russen bereikt werd, ligt bij Ust-Kagalnitsky aan de Noordelijke oever van de Don, op slechts 8 kilometer ten Oosten van waar de Donets in de Don uitmondt op 91 kilometer ten Noord-Oosten van Rostov. Kastirocny vlak ten Oosten van dit punt werd ook genomen.

Aan deze flank passeerden de strijdkrachten van Kolonel Generaal André Yeremenko Vesely op 50 kilometer van Salsk, het belangrijke knooppunt aan de spoorlijn op 160 kilometer ten Zuid-Oosten van Rostov. Dit betekende een opmars van 60 kilometer van Zimovniki uit aan de Westelijke oever van de rivier Sal.

Ten Noord-Westen van Zimovniki hadden de Russen ook Krasnyi Oktyabo, Kovalevsky en Torgovy bezet. De Duitsers boden heftig weerstand in deze sector — aldus een bericht van Rode Ster — en deden een hevige tegenaanval te Crusjevka, een spoorwegstation aan de lijn van opmars vanuit Zimovniki naar Vesely. De opmars ten Noorden van de Don naar Ust-Kagalnitsky bracht Luitenant Generaal Constantin Rokossovsky's divisie aan de vleugel op ongeveer gelijke lijn met de strijdkrachten verder naar het Zuiden, die Strakhov bereikten op 105 kilometer van Rostov en tot voor kort het punt, dat het dichtste bij het Russische doel lag.

Overal langs de beneden-Don versterken de Duitsers elke mogelijke verdedigingslinie en klampen zij zich vast aan elk huis. Wanneer het mogelijk is doen zij een tegenaanval met grote infanterie- en tankstrijdkrachten. In de Noordelijke Caucasus zouden de Russen nog 30 dorpen genomen hebben. Zij refereerden hierbij aan als slechts een „geringe voortgang". Doch zij deelden mede, dat belangrijke oorlogsmachines veroverd werden, waaronder 22 tanks, 15 vliegtuigen en 260 antitankgeweren. Bovendien werden meer dan 300 Duitsers gedood. In een sector dreven zij de Duitsers uit een dorp na straatgevechten waarbij 80 Duitsers werden gedood. Hier flankeren de Russen het belangrijke spoorwegcentrum Georgievsk aan de Rostov-Bakoe spoorlijn door de verovering van Kiltnonovskaya, op slechts 18 kilometer ten Noord-Oosten ervan, en Yetoka op slechts 5 kilometer ten Zuid-Oosten ervan, alsmede door een Russische wig, welke werd gedreven ten Zuid-Westen ervan.

Zolskoe tussen Pyatigorsk en Georgievsk en op, slechts 20 kilometer ten Zuid-Oosten van Pyatigorsk werd veroverd.

Hoewel het Russische offensief, dat minder dan twee maanden geleden bij Stalingrad begon, met onverminderde hardnekkigheid voortduurt, wordt nog gevochten bij de stad aan de Wolga op 290 kilometer achter het front aan de beneden-Don. Het communiqué zeide, dat nog 20 Duitse blokhuizen werden veroverd en 200 van de inzittenden werden gedood in de laatste van deze gevechten. Aan het Centrale front meldde het Rode leger, dat de posities geconsolideerd worden na een serie van krachtige Duitse tegenaanvallen ten Zuid-Westen van Velikie Lukie, op 145 kilometer ten Oosten van de Letlandse grens, te hebben afgeslagen. Felle gevechten hadden gedurende de laatste twee dagen voortgang. Als weerlegging van de Duitse beweringen, dat de nazies nog steeds in het bezit zijn van deze belangrijke stelling, zeide Rode Ster, dat het leven in de heroverde stad weer een normaal aanzien krijgt en dat de eerste Russische trein uit het Oosten naar verwachting spoedig zal aankomen. Het plaatselijke nieuwsblad „Velikolksaya Pravda" hervatte volgens het bericht de publicatie.

Men zeide, dat de bevolking van de stad, welke uit 80.000 mensen bestond, slechts 7.000 bedroeg toen het Rode leger terugkeerde. Rode Ster schreef een groot aandeel van het succes in de winter-offensieven toe aan de Russische tank-operaties in tegenstelling tot het vorig jaar toen de infanterie en de artillerie voornamelijk de lasten droegen. Onder de Russische pantserstrijdkrachten bevinden zich duizenden tanks, die naar het Oostelijk front verscheept werden door de Britse en Noordamerikaanse arsenaals (Moskou, (AP) 10.11).

VAN HET DUITSE COMMUNIQUÉ.

Het Duitse communiqué zeide: „De defensieve gevechten in het Zuidelijk deel van het Oostelijk front duren voort met onverminderde hevigheid. Alle vijandelijke aanvallen zijn afgeslagen. In samenwerking met eenheden van de luchtmacht werden vijandelijke eenheden verdreven uit talrijke dorpen. Op een plaats werd een geheel vijandelijk regiment uitgeroeid. In Stalingrad heerste een plaatselijke activiteit van schoktroepen" (Berlijn, (AP) 10.1).

DE VERDEDIGING VAN EEN GEALLIEERD CONVOOI.

De Britse Admiraliteit en het Ministerie van Luchtvaart deelden mede, dat patrouille-vliegtuigen van de Noordamerikaanse Marine en bommenwerpers van de Royal Airforce gisteren zeker „twee duikboten van de As vernietigden", bij het bewaken van een belangrijk convooi, dat op weg was naar Groot Britannië. Op zijn minst 6 andere duikboten werden beschadigd door de escorterende oorlogsschepen of vliegtuigen bij de vijandelijke pogingen om het convooi aan te vallen. Britse, Poolse en Noorse oorlogsschepen en Noordamerikaanse, Britse en Canadese vliegtuigen hadden deel in de taak om het convooi te escorteren. De bekendmaking zeide, dat het convooi „niet zonder verlies ontkwam". Men noemde echter slechts een torpedo-treffer op een koopvaardijschip in het verslag van de overlast (Londen, (AP) 11.1).

EEN NIEUWE OORLOGSVERKLARING.

Premier Hideki Tojo van Japan maakte bekend, dat President Wang Tsjing Wei's Nationale Regering in China te Nanking de oorlog verklaard heeft aan de Verenigde Staten en het Britse Imperium. Tojo verklaarde, dat dit een „grote stap was in de voortzetting van de oorlog in Groter Oost Azië om die twee vijandelijke mogendheden te verpletteren" (Tokio, (AP) 9.1).

De Britse radio zeide, dat de oorlogsverklaring door de marionettenregering van Nanking geen militair belang kon hebben, doch wel van invloed zou kunnen zijn op de Britten en Noordamerikanen, die nog in het gebied wonen. Men schatte, dat 12.000 Britten en Noordamerikanen zich in Sjanghai alleen bevinden. Tot nu toe was hun een zekere mate van vrijheid toegestaan (New York, (AP) 9.1).

DE ITALIAANSE VERLIEZEN IN DECEMBER.

De Italianen deelden mede, dat hun militaire verliezen in December 6443 bedragen, waarvan 1449 gedood, 2933 gewond en 2066 vermist. Het grootste aantal, volgens uitzending door Berlijn van Rome's cijfers, zou voor Noord-Afrika gelden met 492 gedood, 1027 gewond en 396 vermist. In de Balkan en andere bezette landen zouden de verliezen voor December bedragen: 271 gedood, 422 gewond en 15 vermist. In Rusland zouden volgens het bericht 236 gedood zijn, 787 gewond en 81 vermist. Zware verliezen werden vooral voor de Marine gemeld in Italiaans gebied zelf, klaarblijkelijk door Geallieerde luchtaanvallen. De verliezen van de Marine bedroegen 280 gedood, 521 gewond en 1369 vermist, terwijl het leger 105 doden en 85 gewonden verloor. De verliezen van de luchtmacht werden opgegeven als 65 gedood en 85 gewond, 205 Worden vermist (New York, (AP) 10.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAÏRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van Caïro luidt als volgt:

„Gisteren was er niets te vermelden van onze landstrijdkrachten en de offensieve luchtoperaties boven het gevechtsgebied vonden niet op grote schaal plaats. Een Junker 88 werd neergeschoten door onze gevechtsvliegtuigen. In de nacht van 9 op 10 Januari bombardeerden wij objecten rond Tripoli en voertuigen werden aangevallen door laagvliegende vliegtuigen langs de kustwegen van Tunis en Tripolitanië.

Een daglichtaanval op La Goulette werd gisteren uitgevoerd door zware Geallieerde bommenwerpers en vliegvelden op Sicilië en het eiland Lampedusa werden aangevallen door gevechtsbommenwerpers. Een vliegtuig keerde niet terug van de bovengenoemde operaties, doch de bemanning bevindt zich in veiligheid" (Caïro, (AP) 11.1).

DE OPMARS NAAR AKYAB.

Het Britse communiqué van New Delhi zeide, dat de troepen die oprukken naar Akyab in Birma, de druk onderhouden op de Japanse strijdkrachten in Rathedaung, op 40 kilometer ten Noorden van de haven aan de Golf van Bengalen en vechten aan weerszijden van de rivier Mayu. Een formatie van Raf-bommenwerpers, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, viel de Japanse dorpen op het eiland Akyab gisteren aan. Op andere punten in Birma werden machinegeweeraanvallen uitgevoerd op Japanse bevoorradingsvoertuigen. Spoorwegwagons werden in brand gezet op een niet nader genoemde plaats. De bommenwerpers keerden gisteravond wederom naar het eiland Akyab terug en wierpen enkele tonnen aan zware bommen op de Japanse sterkten. Geen enkel Brits vliegtuig ging verloren (New Delhi, (AP) 11.1).

VERLIES VAN EEN BRITSE DUIKBOOT.

De Britse Admiraliteit maakte het verlies bekend van de duikboot „Utmost". De duikboot stond onder commando van Luitenant J. W. D. Coombe. De naaste bloedverwanten van de bemanning zijn ervan in kennis gesteld (Londen, (AP) 10.1).

Het nieuws van vandaag.

De Russen, die hun offensief in de Caucasus voortzetten, hebben de Duitsers uit nog 13 bewoonde plaatsen verdreven en bedreigen het spoorwegknooppunt Georgievsk aan de spoorlijn van Rostov naar Bakoe. Een halve cirkel is rond de stad gelegd, terwijl Russische eenheden haar ten Zuid-Westen reeds gepasseerd zijn (blz. 1).

Langs de benedenloop van de Don rollen de Sovjet-tanks voort en werden in een sector twee vijandelijke bataljons verslagen. Een nieuwe bewoonde plaats werd hierbij door de Russen ingepalmd na een bittere slag. Tevens viel een grote opslagplaats met ammunitie in Russische handen.

Reeds bevinden de Russen zich op minder dan 95 kilometer van Rostov, doch de Duitsers bieden thans heviger weerstand en doen tegenaanvallen waar dit maar mogelijk is. Ook vinden Duitse tegenaanvallen plaats aan het Centrale front waar berichten uit Velikie Lukie de verovering van dit strategische punt door de Sovjets bevestigen.

In het Middellandse Zeegebied is de luchtactiviteit van Geallieerde zijde tijdens het weekeinde bijzonder groot geweest. Zware Noordamerikaanse bommenwerpers vielen Tripoli aan, terwijl de wegen tussen deze Libyse stad en de Tunische grens aan een voortdurende bestoking van de Geallieerde vliegtuigen werden onderworpen. En dan werd La Goulette, de voorhaven van Tunis, gisteren bij daglicht aangevallen door zware Geallieerde bommenwerpers van het commando in het Midden-Oosten. Sicilië en het Italiaanse eiland Lampedusa werden ook niet gespaard, doch boven het gevechtsgebied van Libye zelf scheen het nog betrekkelijk kalm te zijn.

Het Duitse Ruhrgebied werd nog in de nacht van Zaterdag op Zondag door Britse vliegtuigen aangevallen, waar vooral Essen bestookt werd (blz. 1).

De grootste Geallieerde luchtoverwinning wordt evenwel gemeld van Nieuw Guinea. Gelijk de berichten van Zaterdag mededeelden, hebben de Geallieerde vliegtuigen, die tot het commando van Generaal MacArthur behoren, een vijandelijk convooi aangevallen ten Noorden van Nieuw Guinea. Daarvan werden 3 transportschepen tot zinken gebracht en 3 beschadigd. Doch behalve het verlies voor de vijandelijke scheepvaart verloor de vijand 138 vliegtuigen in zijn pogingen om het convooi te beschermen tegen een Geallieerd luchtverlies, dat volgens een zegsman in het Hoofdkwartier „veronachtzaamd" kan worden (blz. 3).

De afgelopen Week.

Wat zich de laatste weken, dus ook ook in de afgelopen week, in Rusland afspeelde was de verwezenlijking van wat wij in ons overzicht van Maandag 19 October 1942 schreven, dus vóór het invallen van de winter. Gemakshalve herhalen wij het:

„In de Caucasus werd stand gehouden door de Russische ruiterij, bergtroepen en mariniers, die schouder aan schouder de aanvallen van den vijand in de richting van de olievelden en de overige vrije havens aan de Zwarte Zee afsloegen. Van groot belang waren zowel de gevechten om Stalingrad als om de Caucasus, omdat de winter nu met rasse schreden nadert en de nazies hun begeerde doelen voor dit jaar niet hebben kunnen bereiken. Het vorig jaar kwamen de nazies voor de poorten van Moskou, maar zij kregen Moskou niet. In de bittere koude werden zij teruggedreven tot de hoofdstad veilig was. Het is te verwachten, dat de Russen ook de komende winter voordeel uit de weerstoestanden zullen trekken.

Om het anders te zeggen: Het is uiterst onwaarschijnlijk, dat de Duitsers in staat zullen zijn in de komende winter een succesrijke campagne tegen Rusland op touw te zetten in het Noorden. In het Zuiden zal de sneeuw haast zeker het passeren van de Caucasus beletten. Hier is het weer natuurlijk niet zo streng als verder naar het Noorden, doch het zal helpen de verbindingslinies van de Duitsers moeilijker te maken.

Bovendien wordt een mogelijkheid gevormd voor een Russische aanval op de Duitse linkerflank, die niet voor het hoofd gezien mag worden. Zelfs indien de Duitsers Stalingrad nemen, zal de doorgang naar de Caucasus smal blijven, tenzij zij een nieuwe campagne ondernemen om die te verwijden. Als Timosjenko dan de kracht heeft om in Zuidelijke richting te slaan, behoeft hij nog geen 400 kilometer voort te rukken om de Duitsers in een netelige positie te plaatsen en het Duitse Hoofdcommando te dwingen tot een overhaaste terugtocht."

Tot zover het overzicht van 19 October 1942.

Wij hebben gezien hoe de Duitse linkerflank werd aangevallen en hoe Timosjenko in Zuidelijke richting sloeg. Wij hebben gezien hoe de afstand van 400 kilometer naar Rostov reeds bijna afgelegd is.

Er blijft evenwel nog één ding over en dat is de overhaaste Duitse terugtocht. De Duitsers hebben zich weliswaar reeds enigszins teruggetrokken en op sommige plaatsen ging dit ook overhaast, doch de algemene overhaaste terugtocht is nog niet gekomen. Voor Stalingrad deden de Duitsers geen grootscheepse poging om hun 22 omsingelde divisies terug te trekken en wat de Caucasus betreft komt onwillekeurig de vraag naar boven of de Duitsers nog zullen kunnen ontsnappen als de terugweg afgesneden is.

Een en ander doet om een uitleg vragen van het optreden der Duitsers en gissen naar de plannen, die Hitlers Hoofdkwartier heeft om uit de benarde positie te geraken, waarin men gekomen is door een al te snelle opmars in de zomer en herfst van 1942.

Bij het zoeken naar een dergelijke uitleg is het eerste wat men kan doen om naar de kaart te kijken, in dit geval de kaart van Rusland. En dan valt bij het nauwkeurig nagaan der situatie op hoe de strijdkrachten, die de Duitsers nog voor Stalingrad hebben de enige hoop moeten zijn voor de Duitsers om de honderdduizenden manschappen, die zich in de Caucasus bevinden, te redden van een zekere ondergang. Want slechts deze 22 divisies — die intussen gereduceerd zijn — zullen eventueel kans zien om een corridor open te houden voor een terugtrekking van het Duitse Caucasusleger.

Men kan wel nagaan waarom Hitler aan zijn troepen opdracht gaf ten koste van alles Stalingrad te nemen, omdat door het nemen van deze belangrijke stad aan de Wolga zijn strijdkrachten in de Caucasus veilig zouden zijn. En men kan ook begrijpen waarom Hitler nu aan de strijdkrachten voor Stalingrad opdracht geeft te blijven vasthouden, omdat slechts daardoor de situatie gered zou kunnen worden.

Russische berichten omtrent Duitse transportvliegtuigen, die neergeschoten werden, spraken van de pogingen der „Wehrmacht" om haar ingesloten divisies tussen de Don en de Wolga van voorraden en versterkingen te voorzien.

Tenzij in geval van een plotselinge instorting van de Duitse weerstand kan men daarom verwachten, dat de strijd aan het Zuidelijke Russische front nog lang en bloedig zal zijn. De nazies zullen, als het van Hitler moet afhangen, zeker niet zonder meer opgeven wat zij met zulke offers hebben verkregen.

Evengoed als dit voor Rusland geldt, geldt dit ook voor Noord-Afrika waar zij in Tunis nog hecht genesteld zitten. Dit hebben de tegenaanvallen getoond, die dikwijls met succes door de astroepen zijn uitgevoerd. Maar net zo zeker als de Duitsers in Rusland zullen worden verslagen, net zo zeker zullen zij ook uiteindelijk van het Afrikaanse vasteland worden verstoten.

Dat het laatste eerder zal geschieden dan het eerste ligt voor de hand, gezien de meerderheid, die langzamerhand zowel op het land als in de lucht door de Geallieerden behaald wordt. Op het land zijn er nog verschillende hindernissen, die een uiteindelijke verovering van de rij kuststeden beletten. In Tunis is het de terreins- en weersgesteldheid. In Tripolitanië is het vooral het vraagstuk van de bevoorrading, dat meer nog dan in Tunis gevoeld wordt.

Het achtste leger wachtte, terwijl in het achterland zijn kwartiermeesters worstelden met een probleem, dat ettelijke malen groter was dan dat van Generaal Eisenhowers mannen.

Een kanon van een Noordamerikaanse fabriek moet over een afstand van 23.000 kilometer om Afrika gevoerd worden om Egypte te bereiken. Vandaar moet het nog 2000 kilometer over de woestijnwegen of over zee in een boot, die vlak langs de kust moet varen om bescherming te hebben tegen as-duikboten en -vliegtuigen, om het gevechtsterrein te bereiken. Dit is slechts een voorbeeld, dat nog nietig aandoet in vergelijking met de hoeveelheden voedsel, water, benzine, ammunitie en medicijnen, die door de duizenden manschappen van het grote Britse leger worden gebruikt en telkens opraken, zodat er nooit een eind komt aan de ingewikkelde taak.

Het is typerend van de tactiek, die na de rampen van Duinkerken, Noorwegen en Hellas door de Britten gevolgd is om het zekere voor het onzekere te nemen, dat Generaal Montgomery voor het openen van een beslissende aanval op Tripoli wacht. Doch opent hij eenmaal de aanval, dan zal deze ook slagen, gelijk bij El Alamein, bij Mersa Matruh en bij El Agheila.

Nederland.

HET MEMORANDUM DER NEDERLANDSE REGERING.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Naar aanleiding van het memorandum, dat de Nederlandse Regering heeft uitgegeven in verband met de Geallieerde verklaring in zake de teruggave van eigendommen en rechten in thans door den vijand bezette landen, kan nog het volgende worden medegedeeld:

De Nederlandse Regering deelt in haar memorandum mede, dat men in tijdelijk bezet Nederland door bittere ervaring beter dan wie ook weet, hoe de vijand van het begin van de bezetting af het land heeft uitgeroofd en leeggeplunderd. De meest eenvoudige vorm en de openlijkste is de confiscatie van het bezit van publieke lichamen, leden der Koninklijke Familie, lieden, die met de Geallieerden samenwerkten, Joden en vele anderen.

Soms heeft de roof plaats in de vorm van verplichte verkoop, zoals dit geschied is met kunstverzamelingen van Joodse kunsthandelaren. Doch in vele gevallen koos de vijand een schijnbaar wettelijke vorm voor zijn plunderingen, waardoor hij aandelen, schilderijen en ontelbare andere zaken in handen kreeg door een vorm van „vrijwillige" inkoop.

Vele andere plunderingen ontstonden uit het verplichten tot betalen door het bezette land, door „credietverschaffing". Door de Nederlandse Bank, of door een zogenaamde koop van guldens met marken. Soms tracht de vijand de contrôle over Nederlandse vennootschappen te verkrijgen; in andere gevallen investeerde hij. Of hij eigent zich vreemd geld toe door gestolen Nederlands goed naar het neutrale buitenland te verkopen. Hij verrijkt zich in ieder geval voortdurend ten koste van Nederland.

Duitslands as-genoot Japan past precies dezelfde methodes in Nederlands Oost Indië toe. Met het naderen van zijn onvermijdelijke nederlaag, bereidt de vijand nu een veilige plaats voor om zijn buit te bergen.

De Duitsers hebben ervaring op dit gebied. Ook in Wereldoorlog I roofde hij wat hij krijgen kon. Na zijn nederlaag bracht hij veelal het gestolene naar neutrale landen over of verkocht het tegen neutraal geld. Voorzover dit in verteringen betrof, geschiedde dit dikwijls door middel van een gecompliceerd systeem van „holding-companies" met stromannen.

In sommige gevallen slaagde de vijand er toen zelfs in geroofd goed aan Geallieerde personen of lichamen te verkopen op deze wijze, of in het behouden van indirecte invloed op ondernemingen in vóór de vrede bezette landen. In deze oorlog heeft de vijand een veel grotere buit gemaakt dan in de vorige. De Geallieerden hebben op dit gebied na 1918 grote ervaring opgedaan en zij zijn thans vastbesloten den vijand niet in het bezit te laten, direct noch indirect, van onrechtmatig verkregen bezit. In gezamenlijke actie en verklaring behouden de Geallieerde regeringen zich alle rechten voor om ongeldig te verklaren iedere transactie door of met den vijand besloten. Wanneer zulk een transactie niet verder reikt dan het bezette gebied, waarin zij werd gesloten, dan zal dit zelfde land haar onderzoeken en over haar al of niet geldigheid beslissen; door middel van haar wettige regering. Wanneer zulk een transactie verder reikt dan de landsgrenzen, dan zullen alle betreffende regeringen wederkerig samenwerken in onderzoek en beslissing.

Dit besluit is ook ter kennis gebracht voor de regeringen der neutrale landen, aldus zal ook in neutrale landen laterniemand zich kunnen beroepen op onwetendheid omtrent dit voornemen. Dit alles sluit in zich, dat iedere transactie, die gelijk te stellen is met roof, ongeldig kan worden verklaard ongeacht door of met wie deze is verricht: door staten, burgers of zelfs door neutrale lichamen, staten of individuen. Iedereen, die zulk een transactie sluit, zal het risico daarvan en deszelfs gevolgen moeten dragen. Dit geldt ook voor iederen derde, die er voordeel van geniet. En ofschoon duidelijk moet worden verklaard, dat het niet mogelijk zal zijn iederen Nederlander in zijn voormalige rechten te herstellen, moge gezegd worden, dat de goede trouw van den derde niet gemakkelijk zal worden geaccepteerd. Verdere wettelijke maatregelen in verband hiermede bevinden zich in staat van voorbereiding.

Verdere inlichtingen kunnen thans, met het oog op den vijand, niet worden gegeven. Men mag er staat op maken, dat de Nederlandse Regering alles zal doen, wat in haar vermogen is om alles zo goed mogelijk te regelen op rechtvaardige grondslag ter opheffing van het onrecht geleden door 's vijands roverijen.

ARNOLD VAN LIEROP †.

Hitler heeft een nieuw slachtoffer gemaakt. Na Doctor Hein Hoeben, die tengevolge van een verschrikkelijke behandeling in Duitse concentratiekampen bezweek, is nu ook diens collega, Arnold van Lierop, in een concentratiekamp overleden. Hoeben was gehuwd en vader van vijf kinderen; Van Lierop was priester van het bisdom Breda. Hij kan nauwelijks veertig jaar geweest zijn en was in 1940 nog een sterke, fors gebouwde man.

Hoeben en Van Lierop werkten als journalisten aan het Katholieke Persbureau te Breda. Zij hebben Nederland en de wereld tijdig genoeg ingelicht over de gruwelen van het Hitler-régime, lang vóór Rauschning zijn opzienbarende boeken schreef en lang voor de meeste gezanten en andere officiële personen de innerlijke boosheid van het Naziedom doorgrondden.

Dat is hun misdaad geweest; daarom zijn zij geslachtofferd. Mogen zij rusten in vrede.

MAX BLOKZIJL ZEGT HET.

Er heeft een veelzeggend artikel gestaan in de „West Deutscher Beobachter" van de hand van N.S.B.-er Max Blokzijl. In dat artikel schrijft deze Mussertman, dat „de grote massa van het Nederlandse volk nog steeds ongevoelig is voor Nazie-denkbeelden. Hij zeide tevens, dat de N.S.B honderdduizend leden heeft (Seyss Inquart zeide onlangs: 35.000!). Verder had Blokzijl het in zijn artikel over onenigheid in de gelederen der N.S.B., „een conflict tussen hen, die Nederland geheel wensen opgeslokt te zien door Duitsland en hen, die het „alleen maar" opgenomen wensen te zien in een Al-Duitse Volkenfederatie."

NEDERLANDSE ACADEMICI IN AMERIKA.

Gisteren is een maaltijd gehouden tot besluit van de jaarlijkse conferentie der Netherlands University League in North-America. Sprekers waren Doctor Alexander Loudon, Pater P. J. H. M. Mommersteeg, prof. dr. B. H. M. Vlakke, Dr. P. Honig, prof. D. J. Struik, dr. H. N. Boon en dr. A. M. Meerloo.

OVERLEDEN.

Het overlijden te Melbourne door een hartaanval wordt gemeld van Kapitein A. C. van der Kroef, Commodore van de K.P.M., die onlangs uit Japanse internering in Nederlands Indië was vrijgelaten.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— De Voedsel-commissaris voor Utrecht — een N.S.B.-er — heeft een jaar gevangenisstraf gekregen wegens verduistering van *f* 12.500; een N.S.B. politie-agent kreeg acht maanden, omdat hij zich had laten omkopen.

— In December zijn in het Duitse concentratiekamp voor Joden te Westerbork (Drente) o.a. overleden: Joseph Wessel (76j.); Isaac Dagman (82 j.); Golda Plantinga-Korper (82 j.); Mozes van Dam (95 j.); Mevr. J. van Dien-Goudsmit (81 j.). Stokoude mensen, slachtoffers der nieuwe orde.

— Vice-Admiraal Helfrich heeft met Ambassadeur Alexander Loudon een bezoek gebracht aan Cordell Hull.

— De nieuwe Gezant van Cuba, de Heer G. de Blanck, heeft aan Hare Majesteit de Koningin zijn geloofsbrieven overhandigd.

— Groningens opper-rabbijn S. Dasberg is als zodanig te Amsterdam benoemd.

— Hopblaren worden thans veelvuldig gebruikt bij de fabricatie van...... sigaren.

— De confisquatie van alle bronzen kerkklokken in Nederland is voltooid. Slechts enkele bleven uitgezonderd.

— In een Duits concentratiekamp is omgekomen Joh. A Naeff, oud-redacteur van de „Haagsche Post" en vóór Mei 1940 directeur van het Britse Touristenbureau te Amsterdam, 49 jaar oud.

— Prinses Juliana heeft de Nederlandse Luitenants Th. baron van Boetzelaer en J. M. Geys in audiëntie ontvangen.

— Het Paleis Het Loo is nu ingericht als hospitaal voor Duitse officieren. Een deel van het meubilair is naar Duitsland gegaan, een ander deel naar het particuliere huis van Seyss Inquart te Wassenaar.

— Op 6 Januari heeft de Internationale Transportarbeiders Federatie een plechtige herdenkingsdienst gehouden voor wijlen Edo Fimmen in de Nederlandse kerk te Londen.

CURACAO

TENTOONSTELLING VAN KINDERTEKENINGEN.

Zaterdagmiddag om 16.30 uur had de opening plaats van een tentoonstelling van kindertekeningen. Deze tentoonstelling, die ingericht is in de tekenzaal van de A.M.S., is georganiseerd door de Onderwijsvereniging Curaçao.

De voorzitter van deze jonge, actieve vereniging, Ds. Carel Th. Steenstra, opende met een woord van welkom aan de aanwezigen, waaronder de Inspecteur van het Onderwijs, als vertegenwoordiger van Zijne Excellentie den Gouverneur — de voorzitter van de Kunstkring, de Heer Dr. Carel Fr. Gronemeyer — en verder verschillende onderwijzers en onderwijzeressen en belangstellenden buiten het onderwijs.

Ds. Steenstra wees op de grote betekenis van deze tentoonstelling voor het onderwijs van Curaçao en bracht dank aan Mevrouw Broekman, die het initiatief genomen had om de tekeningen hier te krijgen; aan de Kunstkring, die door financiële steun de tentoonstelling had mogelijk gemaakt.

Na den Voorzitter verkreeg Dr. Wybojan Goslinga het woord, die op zijn gewone prettige wijze het nut van deze tentoonstelling uiteenzette. Het tekenonderwijs op Curaçao is zeker nog niet wat het wezen moet. Er is geen gebrek aan belangstelling bij het onderwijzend personeel; wel gebrek aan goede outillage en aan voorlichting op dit gebied. Het Gouvernement doet het zijne, om door cursussen de onderwijzers meer bekwaam te maken voor het tekenonderwijs.

De nieuwe Mulo-scholen worden voorzien van welingerichte tekenlocalen en de Inspecteur hoopt, dat in die richting zal worden voortgegaan. Tenslotte spreekt Dr. Goslinga de hoop uit, dat wij binnen niet al te lange tijd een tentoonstelling zullen krijgen van tekeningen gemaakt door leerlingen uit ons Staatsdeel.

In een kort woordje dankt Dr. Carel F. Gronemeyer voor de welkomstwoorden van den Voorzitter. Het steunen van een tentoonstelling als deze ligt geheel op de weg van de Curaçaosche Kunstkring en het was daarom, dat deze onmiddellijk bereid werd gevonden te steunen.

Als vierde sprak de Heer Jan van Bergeyk, die op enkele bezonderheden wees met betrekking tot de tekeningen. In de loop van deze week zal de Heer Van Bergeyk gaarne bereid zijn om bezoekers in te lichten. Bovendien zal hij Woensdag 13 Januari om 15 uur voor belangstellende onderwijzers een lezing houden over het tekenonderwijs.

De Voorzitter sloot de vergadering met enige mededelingen over de uren, dat de tentoonstelling zal geopend zijn, hetgeen ook in de bladen is medegedeeld. Hierna nodigde Ds. Steenstra de aanwezigen uit om de tekeningen te gaan bekijken.

Deze tentoonstelling is een zeer bijzondere.

Kort gezegd: Ze geeft een duidelijk beeld van wat er op het gebied van tekenen aan kunstuiting te bereiken is met begaafde leerlingen, die werken onder de allergunstigste omstandigheden.

De onderwijzer, die dit werk gaat zien met de bedoeling iets te leren voor zijn eigen practijk in het dagelijkse schoolleven, zal mogelijk in zeker opzicht teleurgesteld zijn als hij, na een uur van intens genot, de zaal verlaat. Wat hier geboden wordt is geen werk van kinderen uit een overvolle volksschool. Trouwens, de namen van de verschillende scholen onder de tekeningen spreken in dit opzicht voor zich. We krijgen te zien het beste werk van bijvoorbeeld „The Art School of Toronto", een uiterst mooie selectie in dubbele zin.

Niet dat er daarom van deze schitterende collectie niets te leren valt! Integendeel — wij zouden wensen, dat een groot aantal leerlingen onder geleide en met deskundige inlichting door den Heer Van Bergeyk kwame genieten en leren van deze zeldzaam prachtige gelegenheid. Het onderwijzend personeel, dat ook maar iets gevoelt voor dit veel verwaarloosde vak zal er vinden een bron van inspiratie en de moed om zelf ook in deze richting een poging te wagen. Het is uiteraard moeilijk om een goed idee te geven van wat er zoal te zien is. Wij beperken ons tot het volgende:

Het formaat van het merendeel der tekeningen moet iedereen direct opvallen. Wij verwachten zoiets niets van kindertekeningen...... Men weet niet wat het meest te bewonderen: de strakke, gedurfde lijn — de schitterende kleurcombinatie — de juiste compositie — de rijkdom aan expressie — het handig gebruik maken van verschillend materiaal.

Wij vinden er aardige producten uit de krabbelperiode, duidelijke voorbeelden van begripstekeningen — werk van kinderen met een sterk impressieve aanleg — rhythmische uitingen — prachtige voorbeelden van tekeningen met een expressief karakter — geheugen- en fantasie-tekeningen — landschappen, stillevens en portretten. Wij kunnen er zien welke aardige effecten te bereiken zijn met knippen, scheuren en plakken met uiterst eenvoudig materiaal.

Wij mogen der Onderwijsvereniging dankbaar zijn voor deze tentoonstelling, die ongetwijfeld direct of indirect invloed zal oefenen op ons tekenonderwijs, dat wij helaas ook hier maar al te gemakkelijk rangschikken onder de vakken van het schoolonderwijs, die in aanmerking komen voor een van de laatste plaatsen als het gaat over waardering van de betekenis in de ontwikkeling van het kind.

Buitenland.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Januari 1941.

11. De Italianen ontruimden Klisura in Albanië. Turijn wordt gebombardeerd. Voor de eerste keer worden Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen gebruikt in de strijd aan het Britse front.

13. Zware vorst in Albanië en zandstormen in Libye leggen de strijd in deze gebieden stil. Wederkerig worden Liverpool en Dusseldorf gebombardeerd.

14. Het beleg van Tobruk door de Australiërs en de Engelsen duurt voort. Door de gevangenneming van Francesco Argentino wordt het aantal gevangen Italiaanse generaals, die op de vlucht zijn, gebracht op 11. Britse vliegtuigen bombarderen Catanië aan de Oostelijke kust van Sicilië. Hierbij worden 9 junker-vliegtuigen vernietigd.

15. Bommenwerpers in de Verenigde Staten van Noord-Amerika gemaakt vliegen nu over de Atlantische Oceaan van New Foundland naar Engeland in 10 uur en van New York naar Bermuda en vandaar naar Engeland in nog korter tijd.

Meer dan 1.391.000 vreemde arbeiders werken op Duitse boerderijen. Dit aantal bestaat uit: 650.000 Poolse, Franse en Belgische krijgsgevangenen; 180.000 vroegere Poolse gevangenen, die nu vrijwillig in Duitsland werken: 469.000 Poolse burgers: 47.000 Italianen: 32.000 Slowenen en kleinere aantallen van verschillende andere nationaliteiten.

De Britten vallen Wilhelmshaven aan en veroorzaken een meer van vuur.

16. De Staatssecretaris van Oorlog Henry L. Stimson deelt aan de afdeling voor Buitenlandse Zaken uit het Huis van Afgevaardigden mede, dat de Verenigde Staten van Noord-Amerika aan het gevaar van een invasie uit de lucht bloot staan als de Britse oorlogsvloot zich moet overgeven of vernietigd wordt. De dag daarop waarschuwde H. L. Stimson voor een Britse crisis in misschien 69 tot 90 dagen indien de Verenigde Staten van Noord-Amerika niet zouden helpen.

Londen beveelt de verplichte evacuatie van zieke en zenuwachtige kinderen onder de 14 jaar.

Rome beweert, dat het Britse vliegdekschip „Illustrious" opnieuw getroffen werd door luchttorpedo's bij Malta.

17. Engeland geeft aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika toestemming om land- en zeebases aan te leggen op het Westindische Santa Lucia.

Maarschalk Henri Ph. Pétain doet een beroep op de Verenigde Staten van Noord-Amerika om voedsel.

Harry L. Hopkins spreekt in een openbare vergadering te Glasgow en wordt door Minister-President Winston Churchill ingeleid als de persoonlijke vertegenwoordiger van zijn „beroemden chef", President Roosevelt Churchill voegt er nog aan toe: „Wij verlangen in 1941 geen grote legers van de overkant. Wat wij vragen, zijn wapens, schepen en vliegtuigen. Alles wat wij kunnen betalen, zullen wij betalen, maar wij zullen veel meer nodig hebben dan wij kunnen betalen".

In Afrika verlaten de Italianen Kassala op de Soedanese grens.

AANVAL OP HET RUHRGEBIED.

Essen, de zetel van de grote wapenfabrieken van Krupp, lag heden rokende tengevolge van het verwoestende bombardement door de Royal Airforce, dat een groot gewicht aan bommen, waaronder „blockbusters" van twee ton, in de nacht van Zaterdag op de stad liet vallen in de vijfde aantal binnen een week op het Ruhrgebied. De vliegers, die terugkeerden van de aanval, welke onder uitstekende weersomstandigheden werd uitgevoerd, deelden mede, dat zij grote branden achterlieten, waarvan sommige op een afstand van 160 kilometer zichtbaar waren. 7 Vliegtuigen gingen verloren, waardoor werd te kennen gegeven, dat ongeveer 150 toestellen aan de aanval deelnamen (Londen, (AP) 11.1).

NIEUWE GEALLIEERDE LUCHTAANVALLEN.

Een zegsman van de Afrikaanse luchtmacht maakte bekend, dat Geallieerde bommenwerpers opnieuw aanvallen hebben gedaan op mogelijke punten van samenkomst tussen Rommels Libyse strijdkrachten en het asleger van Tunis, met bombardementen op Gabès en het dorp Kebili ten Westen van die havenstad, alsmede op Kairouan.

De zegsman zeide, dat B-26's heden de hoofdaanval uitvoerden toen zij rangeer-terreinen van de spoorwegen en olie-tanks aanvielen te Gabès met een escorte van P-38's. Ongeveer dezelfde tijd vielen Boston-bommenwerpers, geëscorteerd door P-40's het Duitse militaire kamp te Kebili aan op 105 kilometer ten Westen van Gabès. B-25's vielen het spoorwegknooppunt aan op 7 kilometer ten Noorden van Hammamet aan de Oostkust en plaatsten voltreffers. B-26's moesten door een hevig afweervuur vliegen om hun objecten te Gabès te bereiken, dat thans de voornaamste voorraadbasis is voor Rommels strijdkrachten in Tripolitanië. Tegelijk werden zij ook aangevallen door ME109's (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 11.1).

AANVAL OP LA GOULETTE.

Het Britse communique deelde mede, dat zware Geallieerde bommenwerpers van het commando in het Midden-Oosten La Goulette, de voorhaven van Tunis gisteren bij daglicht aanvielen en dat andere bommenwerpers over Sicilië en het eiland Lampedusa — tussen Malta en de Tunische kust — vlogen om de vliegvelden van de as op de kustwegen van Tunis en Tripolitanië. Een vliegtuig ging verloren. Er is geen bericht van het 8e Britse leger dat het asleger van Rommel in de richting achtervolgt (Caïro, (AP) 11.1).

DE AANVALLEN OP HET JAPANSE CONVOOI.

C. Yates McDaniel seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Australië:

Gemeld wordt, dat de overblijfselen van het uiteengeslagen Japanse troepenconvooi Lae bereikt hebben aan de Noordkust van Nieuw Guinea, doch dat de versterkingen werden aangevoerd ten koste van 133 vliegtuigen, die vernield werden, mogelijk vernield of beschadigd en 3 transportschepen vol troepen, die tot zinken werden gebracht in een lopende slag van drie dagen met Geallieerde bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen. De verpletterende slag werd den vijand toegebracht in zijn hardnekkige pogingen om het garnizoen van Lae te versterken. De operatie wordt in het verslag van de luchtmacht beschreven als „de grootste en meest opmerkelijke van de campagne om Nieuw Guinea. Generaal MacArthur zeide als commentaar, dat „de vijandelijke verliezen gedurende de laatste drie dagen in dit gebied als ernstig kunnen worden beschouwd".

Het uiteindelijke verlies van Japanse gevechtsvliegtuigen, die in golven uitzwermden in de poging de 10 schepen van het convooi te beschermen, werd officieel gesteld op 85 vliegtuigen, de definitief vernield werden, 29, die mogelijk vernield werden en 19, die beschadigd werden. Behalve de 3 Japanse transportschepen, die tot zinken werden gebracht door de Noordamerikaanse bommenwerpers, werden op zijn minst nog 3 ernstig gehavend. Tweemotorige Lockheed Lightning gevechtsvliegtuigen, die snel de schrik van de luchten in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan worden, zouden op zijn minst 50 Japanse 0-jagers hebben vernield of mogelijk vernield, terwijl Curtiss Kittyhawk P-40's een haast evengroot aandeel speelden in het vestigen van de fantastische luchtoverwinning. De Geallieerde vliegtuigverliezen zijn niet bekendgemaakt, doch een zegsman beschreef deze als te verwaarlozen vergeleken bij die van den vijand. Het luchtgevecht boven het convooi bereikte een crescendo op de derde dag — Vrijdag — toen 58 Japanse vliegtuigen buiten gevecht werden gesteld en 30 meteen vernietigd werden. Gedurende de drie dagen van verwoede gevechten, terwijl gevechtsvliegtuigen in strijd gewikkeld waren, kwamen Noordamerikaanse zware Vliegende Forten en Liberators-bommenwerpers alsook lichtere Mauraders, Billy Mitchells en Beauforts steeds aanzetten om — het geconcentreerde afweervuur van 6 Japanse oorlogsschepen ten spijt — brisantbommen te werpen op het ontwijkende en kronkelende convooi.

Zo hevig was het luchtverkeer boven de schepen, dat somtijds de Geallieerde gevechtsvliegtuigen niet in staat waren laag genoeg te vliegen om beschietingsaanvallen uit te voeren. Zelfs nadat het Japanse convooi Lae bereikte, duurde de luchtaanval voort. Er is geen schatting van het vijandelijke aantal troepen, dat de gevechten overleefd heeft.

Van het begin van het gevecht af op Woensdagavond toen Geallieerde bommenwerpers de eerste aanval op het convooi uitvoerden nabij Gasmata op Nieuw Britannië, geschiedde de vernietiging van Japanse gevechtsvliegtuigen op snelle en dodelijke wijze. 8 Lightnings stortten zich op 14 Japanse 0-jagers, die het ongelukkige convooi beschermden en schoten snel 9 daarvan in het water neer. 3 Andere 0-jagers werden mogelijk vernield en beschadigd.

Met dit als voorbeeld brachten de vliegers in de Lightnings en Kittyhawks de volgende twee dagen door met het neerschieten van 0-jagers gelijk poppetjes in een schiettent. Een formatie van 14 Kittyhawks schoot 16 0-jagers neer met verlies van slechts één vliegtuig, waarvan de vlieger zich nog redde door met zijn valscherm in veiligheid te springen (Geallieerd Hoofdkwartier in Australië, (AP) 10.1).

VOORTGEZETTE AANVALLEN OP HET JAPANS CONVOOI.

Gemeld wordt, dat Geallieerde vliegers gisteren nog twee bomtreffers hebben geplaatst op het gehavende Japanse convooi, dat vluchtte van Nieuw Guinea en het aantal Japanse vliegtuigen, dat in de vierdaagse slag vernietigd of beschadigd werd, hebben opgevoerd tot 138. Het gevecht werd beschreven als een der meest opmerkelijke Geallieerde lucht-operaties van de oorlog in het Zuidwestelijke deel van de Stille Oceaan.

Hoeveel man de Japanners aan land hebben kunnen zetten in hun pogingen om het garnizoen te Lae te versterken voordat het convooi weer wegstoomde op Zondagavond, werd niet onthuld, doch het is duidelijk, dat, welk succes de vijand ook behaald moge hebben, dit geschied is ten koste van ernstige verliezen van zijn luchtsterkte in dit krijgsgebied.

Het Hoofdkwartier deelde mede, dat de Noordamerikaanse en Australische vliegers slechts op zwakke weerstand stieten toen zij de resten van het vijandelijke convooi gisteren achtervolgden over de Salomonszee naar Nieuw Britannië.

3 Japanse gevechtsvliegtuigen werden neergeschoten en een ander waarschijnlijk vernield, terwijl alle Geallieerde vliegtuigen terugkeerden.

Van het convooi, dat op 6 Januari uit Nieuw Britannië vertrok naar Lae en later werd versterkt door nog 2 schepen, ontkwamen blijkbaar weinige aan de Geallieerde luchtaanvallen. Generaal MacArthur zelf maakte „met diepe droefheid bekend, dat Brigadier Generaal Kenneth Walker niet terugkeerde van een aanval op Rabaul op 5 Januari. Walker leidde een formatie vliegtuigen, welke 9 Japanse gevechtsvliegtuigen neerschoot en 50.000 ton aan vijandelijke scheepsruimte beschadigde (Geallieerd Hoofdkwartier in Australië, (AP) 11.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

De Russische luisterdienst in Londen ving het middagcommuniqué uit Moskou op, dat als volgt luidt:

In de nacht van 10 Januari zetten onze troepen in het beneden-Dongebied aan het Centrale front en in de Noordelijke Caucasus de gevechten voort in dezelfde richtingen als tevoren. In het fabrieksgebied van Stalingrad bezette een onzer bestormingsgroepen vijandelijke sterktepunten. Ongeveer 300 vijandelijke officieren en manschappen werden hierbij gedood. Ten Noord-Westen van Stalingrad veroverden onze troepen 13 machinegeweren, 4 mortieren, 4 anti-tankgeweren, 260 gewone geweren en ander oorlogsmateriaal.

In het gebied van de beneden-Don sloegen onze troepen vijandelijke tegenaanvallen af en zetten zij het offensief voort. Een afdeling veroverde een bewoonde plaats. Men veroverde tropeeën waaronder een grote ammunitie-opslagplaats en 18 vrachtwagens. De Duitsers deden tegenaanvallen. Als resultaat van de koppige weerstand liet de vijand meer dan 100 doden op het slagveld liggen. In een ander sector rukken onze tanks van de infanterie voort en hebben zij twee vijandelijke bataljons verslagen. Zij vernielden 6 Duitse tanks en 4 kanonnen en veroverden een tank, enkele pantserwagens en 11 vrachtwagens.

Aan het Centrale front sloeg een deel van onze eenheden een vijandelijke tegenaanval af. De manschappen van een afdeling des Roden legers ontwrichtten tijdens een fel gevecht enkele Duitse tanks en vernielden 3 kanonnen met een eigen drijfkracht. Tevens werd meer dan een compagnie van de Duitse infanterie opgeruimd. In een andere sector slaagde de vijand erin ten koste van hevige verliezen een wig te drijven in onze stellingen. Door een daaropvolgende tegenstoot dwongen onze troepen den vijand evenwel zich naar zijn oorspronkelijke stellingen terug te trekken. Ongeveer 200 vijandelijke doden werden op het slagveld gelaten 3 Uitgebrande tanks en een grote hoeveelheid wapenen werd achtergelaten.

In de Noordelijke Caucasus verdreven onze troepen den vijand met een geslaagde aanval uit 13 bewoonde plaatsen. De manschappen van een afdeling doodden 250 Duitse officieren en manschappen en veroverden 6 kanonnen, 32 machinegeweren en een draadloos station. Een biezonder fel gevecht ontstond nabij zekere rivierstellingen. De Hitlerieten hadden hier een groot aantal mortieren met 6 lopen opgehoopt alsmede 20 tanks.

Onder vijandelijk vuur staken de manschappen van het Rode leger de rivier over en braken zij door in de Duitse stellingen. Als resultaat van handgevechten werden de Hitlerieten teruggeworpen. Onze troepen veroverden een belangrijke hoeveelheid tropeeën. Ook werden gevangenen gemaakt (Londen, (AP) 11.1).

GENERAAL JUSTO OVERLEDEN.

Generaal Augustin P. Justo, President van Argentinië van 1932 tot 1938 en genoemd als een waarschijnlijke candidaat voor het Presidentschap bij de verkiezingen van dit jaar, overleed hedenmorgen volkomen onverwacht. De ex-President was 66 jaar oud en stond bekend als een vriend van de democratieën en een voorstander van de Pan-Amerikaanse solidariteit (Buenos Aires, (AP) 11.1).

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **Vaticaanstad:** Bekend werd de dood van Pater Benedictus Merkelbach O.P., den vroegeren professor in de moraal-theologie aan het Angelicum te Rome. Pater B. Merkelbach O.P werd geboren te Tongeren in België op 6 Januari 1871 en werd Priester gewijd te Luik in 1894. Tijdens Wereldoorlog I trad hij in de Orde der Paters Dominicanen. In 1929 riep de Generaal der Dominicanen, de Hoogeerwaarde Pater Martinus Gillet O.P. hem naar Rome om les te geven aan het Angelicum. In 1936 keerde hij wegens slechte gezondheid naar zijn vaderland terug. Hij verwierf zich grote bekendheid en gezag door zijn talrijke wetenschappelijke publicaties. Ook bij den gewonen leek werd hij bekend door zijn geschriften en meditaties over de H. Maagd.

— **Jerusalem:** Zijne Hoogwaardige Excellentie Gustabo Testa, de Apostolische Delegaat in Egypte, Palestina en Trans-Jordanië is naar Italië vertrokken om Zijn broeder te bezoeken, die ernstig ziek is. Tijdens Zijn afwezigheid zal de Apostolische Delegatie worden waargenomen door Arthur Walter Hughes, den Apostolischen Beheerder van het Æquatoriale Nijl Vicariaat. De Hoogeerwaarde Heer A. W. Hughes is Engelsman en is pas teruggekeerd van een opdracht bij Keizer Haile Selassie van Abessinië.

BONAIRE.

DE NAMEN VAN DE DAGEN.

„Diarazon", rantsoendag, herinnert aan slaventijd.

Woensdag is de enige dag van de week, die zijn naam aan het Nederlands ontleent. Alle dagen van de week hebben hun papiamentse naam aan het Spaans ontleend. Men zette er „dia" (dag) voor, maar voor het overige ondergingen ze slechts weinig veranderingen. Alleen de Woensdag maakt hierop een uitzondering: zie maar naar dit lijstje:

Spaans	Papiament
domingo	diadomingo
lunes	dialuna
martes	diamars
miércoles	diarazon
jueves	diahuebes
viernes	diabierne
sábado	diasabra

Waar die uitzondering vandaan komt? Van het Nederlands uit de slaventijd. Iedere Woensdag kreeg de slaaf zijn portie voor een hele week: zes kannen maïs, met koffie en suiker, toebedeeld. Dat was zijn vast rantsoen. Begrijpelijk, dat de Woensdag een dag van belang was, en wel van zulk een belang, dat men hem niet aanduidde met zijn officiële naam, maar hem „dia di rantsoen" noemde, welke benaming weldra verbasterde tot: diarazon.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Washington:** China en de Verenigde Staten hebben een verdrag getekend, waarbij de Verenigde Staten afstand doen van extra-territoriale rechten in China. Een gelijksoortig verdrag is tegelijkertijd in Londen getekend tussen Groot Britannië en China. De verdragen zijn direct van kracht.

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap meldde uit Noord-Afrika, dat het Duitse Hoofdkwartier te Kairouan, de Moslem-stad op 120 kilometer ten Zuiden van Tunis, op Zondag verwoest werd door een bom, die vlak op het gebouw werd geworpen door den Noordamerikaansen Majoor Philio Cochran. Cochran, die in een P-40 vloog, werd aangevallen door een Fockewulf 190.

— **Ankara:** Berichten uit Roemenië deelden mede, dat de onrust in dat land zulk een omvang heeft aangenomen, dat Antonescu's Regering gedwongen was 4 nieuwe divisies te vormen om de toestand in het land in bedwang te houden. Wantrouwen is onder het volk ontstaan tegen de Regering tengevolge van de nederlagen in Rusland.

Zuid-Amerika vormt 1/5 van de bewoonde oppervlakte der aarde.

Er is wel nooit een onjuister idee bij de mensheid opgekomen om het grote land van het Westelijk halfrond in zijn geheel „Amerika" te noemen. Want historisch, ethnologisch, cultureel noch godsdienstig hebben de grote delen van Zuid- en Noord-Amerika ook maar één trek met elkaar gemeen. Men had evengoed Afrika en Europa, ook zo prachtig met een zee ertussen onder elkaar gelegen, tot één werelddeel kunnen stempelen.

Ook hun grootte zou een aparte benaming en indeling in tenminste twee wereldelen rechtvaardigen. Pogingen om beide delen met elkander in contact te brengen dateren van heel lang geleden, maar de afstand tussen de beide bevolkingsgroepen is zo enorm, dat er nog weinig bereikt is.

Trouwens, men vraagt zich af, of deze toenaderingspogingen wel serieus zijn, omdat de autoriteiten, die de zegeningen van zulk een wederzijdse toenadering in de bonste kleuren afschilderen, zelf de kwast weer door de nog natte verf halen in de vorm van allerlei bepalingen, die het onderlinge verkeer der mensen belemmeren. En hoeveel boeken men ook schrijve, zolang de mensen zelf niet kunnen gaan om te zien, welk een dwaasheden de propaganda-bureaux over bevriende en vijandelijke volken verkopen, zal er van onderling vertrouwen tussen de volken weinig sprake zijn. Thans moet het papier deze toenadering brengen en het papier is geduldig, zoals men zegt. Allerlei journalisten hebben er zich op geworpen om boeken te schrijven, nu de uitgevers plotseling manuscripten zoeken over deze onderwerpen. John Gunther, die al een expert-specialist voor heel Azië en Europa was en de „inside" ervan had beschreven, bleek plotseling een even groot (of klein) expert te zijn over Zuid-Amerika en een derde „Inside" boek zag het licht, evenals vele andere boeken, die, tot overmaat van ramp, tot op de dag van uitgifte waren bijgewerkt.

De ware wetenschap is de vrucht der bezonkenheid van jaren. En als men het dan met alle geweld met een boek wil doen, dan zij voor wat Zuid-Amerika betreft, gewezen op het boek van Professor Preston E. James, **Latin America**, [1]) (uitgegeven door Lothrop, Lee and Shepard Co., New York $ 6, 908 bladzijden). Dit boek doet werkelijk enigszins Europees aan, zo'n goede indruk maakt de inhoud. De schrijver is hoogleraar aan de universiteit van Michigan, heeft jaren lang in Zuid-Amerika gewerkt aan zijn voorbereidende studiën, heeft een bibliotheek omtrent Zuid-Amerika gevormd e.d.

Reeds in zijn inleiding begint Professor James zijn landgenoten veegjes uit de pan te geven. Noordamerikanen hebben zich nimmer erg voor andere landen geïnteresseerd — zo zegt hij — en als zij het doen, beoordelen zij andere landen naar Noordamerikaanse standaard (aan hetzelfde euvel gaan de Nederlanders meestal mank); zij beoordelen te snel en zonder studie; als zij op reis gaan, zijn zij niet voorbereid en zoeken als het ware de bevestiging van hun ingeroeste vooroordelen (alweer: het euvel van de Nederlanders): Noordamerikanen „are notoriously ignorant of the languages other people speak."

Vervolgens wendt hij zich naar Zuid-Amerika, waarvan wij duidelijk moeten begrijpen, dat Zuid-Amerika allesbehalve wacht om door het genie van den Noordamerikaan ontgonnen te worden, dat Zuid-Amerika „is not just a backward pioneer land." Eerder het tegendeel. Zuid-Amerika had zijn grote universiteiten, drukpersen, openbare boekerijen en alle andere tekenen van beschaving zeker een eeuw vóór iets hiervan in de nog woeste boslanden van Noord-Amerika begonnen te komen. De culturele banden van Zuid-Amerika met Europa aldus James, zijn veel sterker dan die van Noord-Amerika. Van de Zuidamerikanen geldt het: „Their fundamental artistic sensitiveness, their appreciation of refinements of thought and feeling, their keenness in understanding and loving nature, their mature willingness to put limits to activity, to prize meditation, and to find a place in human life for even a touch of mysticism......"

Het boek van James geeft behalve een algemene inleiding een uitvoerige behandeling van elk land afzonderlijk, waarbij heel in het biezonder behandeld wordt Brazilië, ongeveer de helft van Zuid-Amerika en groter dan de Verenigde Staten, even groot als heel Europa, doch met het aantal inwoners als Italië (plm. 45 millioen). In totaal woont 6% van de wereldbevolking in Zuid-Amerika, beslaat Zuid-Amerika 19% van de bewoonde oppervlakte der aarde en is van de 132 millioen inwoners ongeveer de helft van gemengd bloed.

Het boek draagt het karakter van zijn maker, den aardrijkskundige. En hoewel het aardrijkskundige element zeker niet het enige is in dit boek, is het zeer beslist wel het meest geprononceerd. De 144 speciaal getekende landkaartjes in dit boek leggen dan ook meer de klemtoon op bodemgesteldheid, begroeiïng en bevolking dan op bijvoorbeeld verkeersroutes, trein- en luchtverbindingen. Climatologische aangelegenheden vragen een groot deel van de aandacht van den schrijver, die behalve in zijn algemene inleiding in zeer grote trekken, verder van godsdienst, litteratuur, kunst, onderwijs en schoolwezen niet meer spreekt. Hoe goed Professor James de verbreiding van de oude prae-columbiaanse culturen bespreekt en uittekent, van de latere invloed, welke de Kerk op de wording van Zuid-Amerika heeft geoefend hoort men niets dan een enkele algemeenheid en in het alphabetisch register zoekt men tevergeefs naar onderwerpen als hierboven reeds vermeld. Het van historisch en godsdienstig-sociaal oogpunt zo allerinteressante experiment van de Jezuïeten, die in het begin van de 17e eeuw in het tegenwoordige Paraguay een eigen land hebben gesticht, wordt in 16 regels afgehandeld.

Wij zullen ons wel wachten in een bespreking van dit standaardwerk te treden, waarin het lezen een telkens wederkerend genot is, reden waarom wij het boek hier gaarne introduceren, wijzende op de eenzijdigheid van inhoud, die alle uitingen van geestelijk leven in kunst, onderwijs en godsdienst achterwege laat.

Slechts zij nog vermeld, dat in het hoofdstuk omtrent Europese bezittingen op het Westelijk halfrond, behalve een foto van de St. Annabaai en het Waaigat met omgeving op Curaçao en een foto van het werk in de bauxietmijnen in Suriname, iets meer dan één bladzijde aan Curaçao, en een halve bladzijde aan Suriname zijn gewijd, alles van betrekkelijk onbeduidende inhoud, in elk geval niet in proportie tot de betekenis van deze beide staatsdelen, door James „koloniën" genoemd. Van Aruba en Curaçao worden de raffinaderijen genoemd, „the rest of the islands are very scantily occupied and used mostly for the grazing of goats."

[1]) Hoewel James zelf zijn boek „Latin America" noemt zegt hij van de benaming „Latijns Amerika" op blz. 827: „The word „latin" applied to America describes no common culture, no common race, not even a common language. It can be used to describe a geographical area, no small part of which is occupied by non-latin peoples."

CURACAO

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.: Voetbal:** Tropials — Excelsior 2—0; Caribe — Vitesse 0—1. **Baseball:** Lucky Strike — Union 5—1.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: De datum van ingang van het aan den heer D. B. Oduber, seiner bij de Landsradiodienst op Aruba, verleend verlof vijf maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst te bepalen op 23 December: Ir. G. Schoorl, ingenieur bij het Departement van Openbare Werken, vier weken wegens andere redenen dan ziekte met vergunning de vrijstelling geheel of gedeeltelijk in het Buitenland door te brengen; ingang 9 Januari 1943.

Detachering: J. E. Gorsira, tijdelijk hulpseiner op Curaçao te detacheren naar Aruba, voor de tijd van vijf maanden.

Eervol ontslag aan: Mej. I. Jesurun, klerk ten kantore van de Curaçaose Bank alhier, op haar verzoek.

Werkzaamstelling: Mej. E. M. de Haseth, tijdelijk op de bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao; Mej. Th.J. Jacobs, tijdelijk ten kantore van de Curaçaose Bank alhier.

Benoeming: M. L. Maduro, tot plv. lid van de Commissie ter bestudering van Havenaangelegenheden; R. Lopez Henriquez, tot tijdelijk schrijver en wekzaamgesteld op de Afdeling Accountants dienst ter Administratie van Financiën; M. F. Booi, tot tijdelijk schrijver ten Nostkantore alhier.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

BURGERLIJKE STAND CURAÇAO.

Bevallen op December: 26 Groeneveld, Helene echte. van de Bruijn, Adrianus Johannes d; 28 Elizabeth, Maria Petronilia echte van Martina, Patricio Conrado z; 25 Martina, Ermesilia Agripina d; 30 Orgenia, Irma Guillermina echte. van Maduro, Victor Reymundo z; 30 Arrindell, Esther Alberta echte. van Payne, Elisha Cornelius d; 30 Jansen, Serita Cristina echte van Rosina, Emilio Romano d; 26 Antonia, Francisca Valeria echte. van Granviel, Heriberto Francisco z; 30 Frans, Adelfina echte. van Felipa, Luisito Seferino z; 25 Spencer, Amelia Maria echte van Lemmens, Hubert Gerard z; 25 Martina, Litelia Polita d; 28 Macaya, Maria Bonaventura d; 24 Doran, Clarita Carmen echte. van Martha, Gregorio Felipe d, 30 Evers, Anna Cilia Sabina echte. van Elisa, Eusebio z; **Januari** 2 van der Veen, Jannetje echte. van Haseth, Elias Santo Leon z; 1 van Bochove, Elisabeth Cristina echte. van Benschop, Meijert z; 1 Martijn, Maria Isbelia echte. van Debrot, Jose Carlos Augusto z; 1 Garcia, Maria Josefa echte. van Abraham, Enrique Lucas z; 2 Moesker, Petronilia del Carmen echte. van Frijmersum, L. H. d; **December** 31 Florida, Anne Felicite Jeanne echte. van Morgenstond, M. D. J. d; 30 Hughe, Ousta lovia echte. van Kirindongo, E. O. z; 31 Sorhaindo, Eugenie z; 30 Sambo, Graciela Isabel z; 31 Emers, Juanita Regina d; 31 Stefania, Eliza Geertruida d; 31 Penhas, Jeanne z; 26 Visers, Maria Natalia z; 28 Priest, Reneta Dolores z; **Januari** 3 Neiden, Johanna Nicolina echte. v. Muntslag, A. Ch. F. z; 4 Matrona, Maria Petra d; 4 Pieter, Leonora Martha z; 4 Coffie, Agnes Palmira z; 5 Thode, Maria Nicasia echtg. v. Coffy, D. C. d; 1 Zichem, Merselline Eleonora echtg. v. Arons, E. R. H. d; 3 Kouman, Valentina Matilda echtg. v. Gougon, C. z; 5 Singer, Marera Trinidad Maxima echtg. v. Huyzen, A. L. z; 1 Richardson, Dolores Esperanza z; 5 Bernardina, Maria Teresa echtg. v. Martina, A. A. z; 4 Benita, Nicasia Teresa d; 3 Cabana, Josefina echtg. v. Dewindt, A. L. d; 6 Polencia, Susanita Mercelita d; 6 Lacle, Hermina Catharina Elizabeth echtg. v. Rodriguez, J. A. d; 2 Marcera, Venancia Clavera echtg. v. Gutierrez, J. A. z.

Ondertrouwd op: December 31 Esser, Hendrik Marius Ludwig en Carilho, Johanna Jansje; Januari 6 Klip, Barend en Romer, Aura Cornelia; 7 Koeiman, Petra Gregoria en Franken, Celestino: 7 Kooijman, Jan Willem en Pardo, Sarah Adela; 7 Olbino, Laurencio en Emer, Constancia; 7 Cox, George Ishmael en Devers, Theodore Veronique; 7 Trapenberg, Arnulfo Teodor en Gregorio, Edna Poulina: 7 Kenswiel, Willem Henry en Bel, Lydia Georgetina.

Gehuwd op Januari 6: Rog, Enrique Antonio en van Dinter, Anna Marcelina; Ansano, Antonio Pedro en Hooi, Juana Crisistoma; Abenum de Lima, Hector en Jesurun, Iraida; 7 Hernandez Victor Paxacio en Pronker, Beatrice Gertrudis; Celestijn, Modesto Eulalio en Fabias, Catharina de Sena.

Overleden op December: 23 Flaneur, Mauritius Joseph echtg. v. Juliana, S. G. 75 j.; 20 Liefhebber, Hubert echtg. v. Loopik, G. 49 j.; 21 Melian, Wilfrido Rafael 10 m.; 22 Filomena, Christina Marte 76 j.; 26 Mathilda, Marie Merses wed. v. Maduro, W. Ch. en van Eerbied, H. O. 70 j.; 26 de Jezus, Andres Nicolaas 59 j.; 27 Valerius, Juan Felix echtg. v. Mari, D. R. 43 j., 29 de Jongh, Adolf echtg. v. Martinus M. 60 j.; 24 Carty, James Edward Emanuel 5 d.; 26 Salomons, Alex Timotheus echtg. v. Kruythoff, A. L. 60 j.; 28 Leito, Juliana Amancia echtg. v. Martina, S. A. 33 j.; 28 Lückert, Constancia Felicie wed. v. Bethencourt, A. 87 j.; 5 Thielman, Catalina Ielia 29 j. 21 Adrien, Mathilde Victoria 6 m.; 31 Lopez Penha, David Haim echtg. v. de Castro, E. E. 82 j.; **Januari** 2 Wernet, Maria wed. v. Gomez, Z. 76 j. 3 Gumbs, Ann Elizabeth 45 j.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

In een gisterenavond 7 Januari te Negropont gehouden intieme bijeenkomst werd na het tweede kopje thee al sprekende over baby's en opgroeiende kinderen opgemerkt dat wij toch binnenkort een blijde gebeurtenis mogen verwachten in het Prinselijk gezin.

Maar nu vragen wij ons af, nu de tijd toch vrij nabij is van deze gebeurtenis, waar blijven al die erepoorten, waar de voorbereidingen; is er niemand die aanstalten maakt om te zorgen vóór tijd gereed te zijn met de zo daarbij behorende Oranje betuigingen?

Alleen van Groot-Kwartier kwamen reeds enige tijd geleden geruchten, dat men daar volop in actie is.

Na het eerste glas „whisky and soda" kwamen ondergetekenden tot de overtuiging dat er op Curaçao even veel comitees zijn als dameskransjes, maar waar ergens werkt en zwoegt het Oranje Comité?

Wie is er nu zo flink geweest om juist in deze dagen te gaan schrijven over slechte verduistering en heeft daarmee de kachel aangemaakt als gevolg waarvan er juist nu geen lichtje zichtbaar zal zijn en wij een prachtkans hadden de verduistering wat soepeler te nemen en zomede prachtige étalages, schitterende verlichting langs pleinen en straten en mooie boogjes, gouden en oranje regen en sierlijke fonteintjes kenden waarnemen.

Gedurende de tweede „whisky and soda" kwamen we tot de overtuiging dat het — gezien de wereldgebeurtenissen — wel gewenst zal zijn de uitingen in een gepaste vorm te houden, maar dat neemt niet weg dat we goed dienen te beseffen dat wij de enige vrije Nederlanders zijn op eigen vrij grondgebied en zelf demonstratief in onze Oranje gevoelens zo vrij kunnen handelen als we zelf van plan zijn. Die wetenschap zal den onzen in Nederland toch wel een hart onder de riem kunnen wezen. Dus niet langer gewacht en steek van de wal.

Toen de eerste bols genuttigd werd, was de algemene overtuiging dat waar het een Oranjetelg betreft die het wereldlicht binnenkort zal aanschouwen en waarbij voor deze baby een taak is weggelegd die wij nog moeilijk kunnen overzien, in de eerste plaats Zijn of Haar leeftijdsgenootjes hun hulde moeten betuigen.

En toen ter versterking van onze Nederlandse gevoelen een tweede glas Neerlands vocht werd ingeschonken werd door de initiatiefnemers besloten „die tevens de bond van Negropontvaders van groeiende grote gezinnen vormt", dat voor feestelijkheden gedurende die dagen de bekende straat tussen de stenen huizen aldaar bestempelde met de schone naam „De Steeg" voor enkele uren op die dagen voor alle verkeer zal worden afgesloten, alwaar alle leeftijdsgenootjes van de kinderen van ons Prinselijk gezin vergast zullen worden op wedstrijden zoals:

1o. Hoe ver kan ik al kruipen? 2o. Hoe veel meter loop ik, die pas korte tijd recht op mijn benen sta? 3o. Wie legt de 25 meter mars in record-tijd af zonder tussentijds te gaan zitten? 4o. Welk kind van 1½ — 2 jaar oud legt het vlugst de Steenstraat af? enz enz.

En toen de man die jarig was nogmaals een glas Neerlands vocht presenteerde hebben we ons tegelijkertijd daarin verslikt voor de stoutmoedige opmerking, waarbij de dames op hevige wijze in het debat deelnamen om tot slot een grote optocht te formeren van alle moeders met de baby's in kinderwagens op autopetten, vliegende Nederlanders, trekwagens, hoppaardjes enz. in schone kleren en versierselen uitgedost.

Ja een der vrienden, wiens gezin belangrijk rijk aan baby's is, gaat de kinderwagen vergroten met een voor en achter uitbouw en voorzien van een buitenboord motor, zodat u het nieuwste op het gebied van dit vervoer zult aanschouwen.

En dan worden alle autoriteiten en heren doktoren en zusters in het biezonder alsmede allen die geïnteresseerd zijn uitgenodigd te komen kijken hoe of jong Nederland er uit ziet en hoe in 5 jaar tijds ongeveer op Curaçao Nederlands volksaanwas is toegenomen.

Kortom daar moet wat leven in de brouwerij komen. De jongelui bouwen ere-poorten, één cent als er vóór staat, twee cent als er dóór gaat.

En nu nodigen we allen uit.

Sluit u aan bij dit Oranjefeest; laat uw mening en uw plannen horen; en laat ons samen met weinig kosten en veel initiatief tot groot resultaat komen.

Rio Canariolingen, u doet hetzelfde op uw wijze of in samenwerking met de Negropontenaren.

Oranje Boven.

Namens het Comité tot oprichting van Comité's.
Het Comité van Initiatief.
De Comité leden:
X. v. d. Elzen (Afdeling Organisatie); Y. Sondermeyer (Afdeling materialen); Z. van Engelenburg (Afdeling versierselen).

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma., 11 Jan.:

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Barends, tel. 440, Emmastad 24.
Dok Afdeling: Hr. De Klerk, tel. 431.

STATEN VAN CURAÇAO.

Vergadering op Woensdag, den 13e Januari 1943, des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp-landsverordening tot regeling van de Burger- en vrouwenarbeidsplicht op de Benedenwindsche eilanden van het Gebiedsdeel Curaçao (1942-1943-39).
3. Ontwerp-landsverordening tot nadere aanvulling en wijziging van de „Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelastingverordening 1928" (P. B. 1936-17) of ontwerp-landsverordening houdende van de „Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelastingverordening 1928" afwijkende bepalingen met het oog op de omstandigheid, dat er tegenwoordig geen nummerplaten verkrijgbaar zijn. (1942-1943-42).

De Griffier,
G. J. FERGUSON.

80